

GRESSHOPPENE HAR INGEN KONGE

Andreas Vermehren Holm

Jordisk

NUMMER 19

FORORD

Denne Bog er et Vidnesbyrd om mine Betragtninger om den filosofiske og litteraturhistoriske Situation i Danmark. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger.

Jeg kunde ogsaa have kaldet den et Vidnesbyrd om mine Betragtninger om den filosofiske og litteraturhistoriske Situation i Danmark. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger.

Jeg kunde ogsaa have kaldet den et Vidnesbyrd om mine Betragtninger om den filosofiske og litteraturhistoriske Situation i Danmark. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger. Jeg har ikke ønsket at gøre den til et stort Arbejde, men blot til et Vidnesbyrd om mine Betragtninger.

Filosofi ved noget som helst Universitet. Fra et rent teknisk Synspunkt maa min Metode saa vel som min Uddannelse betegnes som skruetvortet; jeg læser nemlig ikke Filosofi, men læser simpelthen Livet paa første Haand. At studere Filosofi paa den Maade strider imod al Vedtægt og Sædvane. Min Metode kan med Føje betegnes som "ukorrekt". Jeg behøver blot at nævne nogle af mine Kilder: Fru Huang, der tjente som *amah* i min Familie, og hvis Hjernebiste netop rummede alle de Tanker og Forestillinger, der i Kina udgør et dygtigt og brødt Kvindemenneskes Dannelsesgrundlag; dernæst: en Kone, der horte hjemme paa en af Flodbaadenes Sandbænk, og gjorde et udsædelt Indtryk paa mig ved sin ødsle Brug af overflødige Ord; fremdeles: en Sporvognskonduktør i Shanghai; min Koks Kone; en Løveunge i Zoologisk Have; et Egeri i Central Park i New York; en Dækssteward, som jeg er halvt skyldig for en enkelt heilig Bemærkning; en i sin Tid ret kendt Skribent, der passede en særlig Spalte om Astronomi i et af de store Blade (han døde for en halv Snes Aar siden); endvidere hver eneste Forfatter, som ikke kvæder Nyfikenhedssansen hos os arne Menneskebørn eller har kvælet den hos sig selv. . . . hvor kan jeg overkomme at nævne dem alle?

Maaske netop fordi jeg saaledes ganske mangler akademisk Uddannelse som Filosof, er jeg mindre angstelig for at skrive en Bog, der handler om Filosofi. Alting forekommer mig — netop af den Grund — saa meget mere klart og ligetil, — om derte skulde gøre det bedre i den ordokse Filosofis Øjne. Der tvivler jeg nu paa. Jeg ved bestemt, at der vil lyde Suk og Veraab over, at mine Ord ikke er lange nok, at jeg går Tingene altfor let-forstaaelige, — ja — endelig — at jeg ikke udviser den tilbørlige Varsomhed; at jeg ikke snakker med søgte Stemme og tripper rundt paa Taaspidserne med smaa, forsigtige Skridt her inde i Filosofiens hellige Haller, — med tilpas forbeholdne og ærbødige Miner, saaledes som det egentlig var min Bliet. Mod som at være den sjældneste af alle Dyder hos en Nutidsfilosof. Men jeg har den faste Mod, der gives en Metode, som bestaar deraf: at man kun appellerer til sin egen intuitive Skelneevne og Dømmekraft, at man selv udrækker sine Ideer og selv danner sig sine Meninger, ganske uafhængigt af andres Domme. For det første med barnlig Uforsømmethed at bekende Resultater høiljdt for Omverdenheden; følger man den Metode, kan man være forvisset om, at der aldrig en eller anden Hjærn Aftag af Verden kan medde sig bestyrelste Sjølet, om vil give en Medhold. Hvis der danner sig sine Forestillinger og Meninger paa den Maade, vil Gang paa Gang med Fortbløffelse gøre den Opdagelse, at en anden Forfatter ved en anden Læilighed har sagt nøjagtigt de samme Ting og følt nøjagtigt paa samme Maade, blot med den Forskel, at denne anden maaske har været i udtrykke disse Ideer i mere læstavelig og

...e det:
...so
...se
...ud-
...kabens
...Skade
...helt og
...eller veri-
...n eller føje
...staa, at han
...istiske Fakta
...ssansen (Re-
...or og — der
...gheden, Føl-
...høj", „3"
...kan da op-
...re betegnede
...s at arte sig
...i Sulfat og
...forskellig
...hvorledes
...e, naar de
...anne nye
...rs Møn-
...2 Gram
...er" 3).
...igens-
...ema-
...Per-
...til-
...ge
...t

R.D.H.S. = Fransk
R.D.H.S. = Kinesisk
R.D.H.S. = Japansk
R.D.H.S. = Kinesisk
...nævnelserne og træde andre
...da de optræder som et enkelt
...for at nedkalde
...øjeblikket — de fastslår blot, hvor tungt man sand-
... Afgrunde, min Uvidenhed udgør
... Grund til, at jeg ikke kaldte Pengemændene. Det
... Ogsaa bemærker jeg, at den, der taler, af og til i anstændige, men i alger
... og behandler Madsportemaaler, derimod hidrører Franskmandenes mere uro-
... ligt ilagrande Karakter fra deres større Idealisme, der giver sig Udtryk i et
... stærkt Hæng til abstrakte Ideer (tænk blot paa deres litterære, kunstneriske og
... politiske Bevægelser Manifeste). „R.“ som Betegnelse for kinesisk Realisme
... stempler Kineserne som det mest realistiske Folk af alle; „D.“, forklarer til en
... Grad, hvorfor de er saa træge over for alle, hvad der hedder Forandrin-
... ger i deres Levemønster eller Livsideal. Naar Tallene for Kinesernes Humor
... og Modtagelighed, saa vel som for deres Realisme, er blevet saa høje, skeldes
... det maake min lovlige nære Tilknytning til dem, ligesom mine Indtryk af
... dem jo ogsaa er særligt levende. Kinesernes Modtagelighed og Følsomhed vil
... vist blive mærkelig, uden at jeg behøver mange Ord; den kinesiske Prosa,
... Poesi og Maderkunst hele lange Historie forkynder den med høj Røst. ...
... Det er stor Lighed mellem Japannerne og Tyskerne i deres relative Mangel
... paa Humor (det er ialfald det Indtryk, Folk i Almindelighed faar af dem);
... dog er det faktisk umuligt at tildele nogensomhelst Nation Karakteren „Null“
... for nogensomhelst enkelt Karakteregenskab, — end ikke for Idealisme hos det
... kinesiske Folk. Det er ganske og aldeles et Gradspørgsmaal; saa danne Paa-
... staaende som: at den eller den Egenskab totalt mangler, hviler ikke paa nogen
... dets Kendskab til den paagældende Nation. Det er Grunden til, at jeg
... giver Japannerne og Tyskerne „H₁“ istedetfor „H₀“, og jeg føler mig tvunget til

vigende Foraars
ner

vække

en Me
Me

... Lærvisdom, og som alle de
... i at trænge til en
... (der indlydes forment
... Naturen og ved Kulturen, og i
... vedkommende vil

... omgivelserne, og
... kan
... tilfælde, at al men

Rikke skal
... mærke os: Livet

ger. Menneskets landstrygeragtige Egenskaber er, naar alt kommer til alt, hans mest lovende Egenskaber. Denne Landstryger, som Skaberens har frembragt, er utvivlsomt en storartet Fyr. Han er stadig en uregerlig Yngling, en slemme Knægt, der tror sig større og klogere, end han virkelig er; han er stadig lige fuld af Skarnsstreger og Uartighed og elsker den ubundne Frihed. Ikke desto mindre er der saa meget godt i ham, at Skaberens vel nok kunde tænkes stadig at have til Hensigt at sætte al Sin Lid til ham, ganske som man jo undertiden ser en Fader knytte alle sine Forhaabninger til en pragtfuld, omend maaske noget ustadig, tyveaarig Søn. Skulde Han have til Hensigt en skønne Dag at trække sig tilbage og overdrage Styrelsen af hele dette vort Univers til denne Sin ustadige Søn? Jeg gad vide ...

Jeg taler her som Kineser og kan derfor ikke godt tænke mig, at nogen som helst Civilisation kan kaldes fuldkommen, før den har gjort Fremskridtet fra Forfinelse til Uforfinelse, og har foretaget en bevidst Tilbagevenden til Naturens Taknemlighed og Liv; jeg regner heller ikke nogen for en Vismand, før han har gjort Fremskridtet fra Kundskabens og Erkendelsens Visdom til Uvidenhedens og Daarskabens Visdom, og er blevet en levende Filosof, der begynder med at opfatte Livet som en Tragedie og ender med at se det som en Komedie. Vi maa nemlig græde, før vi kan le. Fra Sorgen stammer Vækkelsen, og fra Vækkelsen stammer Filosofiens Latter med samt dens Venligsindethed og Overbærenhed.

Verden er alt for alvorlig, tror jeg, og naar den er alt for alvorlig, trænger den til en klog og lystig Filosof. Den kinesiske Levekunsts Filosof kan visselig betegnes som den „muntre Videnskab“, hvis overhovedet noget fortjener at kaldes med dette af Nietzsche anvendte Udtryk. Kun en munter Filosof er, naar alt kommer til alt, dybsindig Filosof; Vestens alvorlige Filosof Systemer har ikke saa meget som begyndt at begribe, hvad Livet er. Efter min personlige Opiattelse har Filosofien ingen anden Opgave end at lære os at tage Livet mere let og muntret, end Gennemsnitsforretningsmanden gør det; i mine Øjne er ingen Forretningsmand, som ikke — hvis han kan det — trækker sig tilbage i Halvtredsaaersalderen, Filosof. Dette er ikke en Tanke, der rent tilfældigt falder mig ind; det er et grundlæggende Synspunkt for mig. Verden kan først gøres til et mere fredfyldt og mere „fornuftigt“ Opholdssted, naar Menneskene er blevet gennemtrængte af denne Aandslyse og muntre Lyne. Nutidsmennesket tager Livet alt for alvorligt, og eftersom han er for alvorlig, er Verden fuld af Bekymringer. Vi bør derfor give os Stunder til at undersøge, hvad det er, der ligger til Grund for den særlige Maade at tage Livet paa, som kan skabe Mulighed for, at Menneskene af faldt Hjerne kan nyde denne Tilvarelse og lægge et mere fornuftigt, mere fredeligt og mindre brushovedet Temperament for Dagen.

Gresshoppene har ingen konge er et tidsskrift som utkommer med ujevne mellomrom i ulike tidsskrifter.

Redaktør: Jørn H. Sværen

Dette nummeret er opptatt i *Vagant* 1/2022. Forrige nummer utkom i *Litteraturtidsskriftet Lasso* 1/2022. Fortsettelse følger.

www.englishforlag.no/gresshoppene